

דבר אמת הוא, איך ישפיכ אוטו רשות ברוגה עליונה על כל נביאי האמת? ועוד, שהרוי אין שורה קדשה העליונה, רק במקום הרاوي לה.

בעת חזרנו לדבר הראשון. אחרי שהafilם הקדוש ברוך הוא ממקומם הקדוש, טעו אחר נשות העולם והטעו את הקולם. כאן יש להסתפל, והרי כתוב (תהלים כד) עשה מלאכי רוחות וגוו. והרי מלאכים אלו היו, איך יכולו להתקים בארץ? אלא בא וראה, כל אותן (מלכים) שלמעלה לא עומדים ולא יכולים לעמוד, רק באור עליון שמאריך להם ומקים אותם. ואמ פוסק מהם אותו הoor, לא יכולים לעמוד. כל שבען אותם שהafilם הקדוש ברוך הוא והפסיק מהם אותו הדבר שאותו הoor שלמעלה שהשתנה זים. וכשידרו ושלט בהם אויר העולם, השטו ברוגה אחרת. בא וראה, הפן שהיה יורד לישראל במדבר, אותו מן היה מTEL שלמעלה, שהיה יורד מהעתק הנستر של כל הנסתרים. וכשהיה נוחת, היה אורו מאיר בכל העולמות, וממנו נzon שירה המפוקחים ומלאכים עלזנים. וכשהיה יורד למטה ושולט בו אויר העולם, היה מגolid נקפא, ומשתנה זיוו, ולא היה זיוו אלא במו שפטות כבודו (והמן ברגע גדר הוא וגוו), ולא יותר. וכל שבען מלאכים, פין שידרו ושלט בהם אויר, השטו מאותה רוגה ראשונה שהי בה. מה עשה הקדוש ברוך הוא? ראה שהטעו את העולם, קשם בשלשלות ברזל בהר החשך. באיזה מקום יושבים? בעמק הגר. הושיב את עז"א, וזרק חישך הפנים. משים שבאותה שעה שקשטים הקדושים ברוך הוא, התמוך והרגיז לפני מעלה, והקדוש

היך ישבח הוה רשות ברוגה על כל נביאי מהימנותה. ועוד, דהא לא שRIA קדשה דלעילא, אלא באטריה דאתחזי ליה.

השתא אהדרנא למלה קדמאתה. בתר דאפיל לוון קדשא בריך הוה, מאתר קדישא דלהון. טעו בתר נשוי עלמא, ואטעו עלמא. הכא אית לאספכלא, והא בתיב (תחים כד) עוזה מלאכי רוחות וגוו. והא אלין מלאכי הוו, איך יכלו לאתקיימה בארכעה. אלא תא חזי, כל אינון (פלחים) דלעילא, לא קיימים, ולא יכולין למיקם, בר בנהורא עלאה דנהייר לוון, ורקים לוון. וαι פסיק מניהו הוה נהורא דלעילא, לא יכולין למיקם. כל שבען אלין דאפיל לוון קדשא בריך הוה. ופסק מניהו הוה נהורא דלעילא, דאשטעני זיוויהו. ובך נחתו ושליט

ביה אוירא דעלמא, אשטעני ברגא אחרת. היא חזי, מנא דהוה נחית להו ליישראל במדברא, הוה מנא חזה, מטלא דלעילא, דהוה נחית מעתקא סתימה דכל סתימים. ובך הוה נחית, הוה נהוריה נהייר בקהלו עלמין, ומניה אתנן חקל המתפוחין, ומלאכי עלאי. ובך הוה נחית למתטא, ושליט ביה אוירא דעלמא, אגדיל, ואשטעני זיויה, ולא הוה זיויה אלא כמה דכתיב, (במדבר י) והמן בזרע גד הוה וגוו, ולא יתיר. וכל שבען מלאכין, פון דנחתו ושליט ביה אוירא.

ашטעני מההוא דרגא קדמאתה דהו. מה עבד קדשא בריך הוה. חמא דאטעין עלמא, קשור לוון בשלשלאי דפרזלא בטורה דחשוכא, בגין אחר יתר. בעמיקה דטורא. אותיב ליה לעז"א, ורמי חשוכא דאנפין. בגין דהיה שעתה דקשר לוון קדשא